

Haugesund kommune
Barneverntjenesten

RUH:
20100222 - Heksebok - Saksframlegg - B. htnal
S. 1/13

SAKSFRAMLEGG FRA Haugesund Kommune

Barneverntjenesten

TIL

FYLKESNEMNDA FOR BARNEVERN OG SOSIALE SAKER I ROGALAND

Saken gjelder: Saksframstilling til fylkesnemnda etter Lov om barneverntjenester § 4-12

Barnas navn: Frøydis Hansen f.: 25.12.93 34234
Stauda Sofie Hansen f.: 24.05.97 49079
Adresse: Erland, 5567 SKJOLDASTRAUMEN

Mors navn: Trude Monica Hansen f.: 09.08.68 43843
Adresse: Skoglandsvegen 108, 5514 HAUGESUND
Sivilstand: Separert

Fars navn: Rune Leander Hansen f.: 06.12.55 37993
Adresse: Tindeland, 5568 VIKEBYGD
Sivilstand: Separert

Foreldreansvar: Mor

Offentlig partsrepresentant:
Barnevernkonsulent: Anne Sternhoff, 52 74 40 40/ 60

Prosessfullmektig for offentlig part:
Kari Nesse 52 74 40 40/ 39

Prosessfullmektig for privat parter:

For: Trude Monica Hansen: Trond Hjelde, Djupaskarvn.38, 5522 Haugesund, 52 70 82 70
For: Frøydis Hansen, Lill Hege Furulund Høimyr, Karenslyst allè 8 B, 0278 Oslo, 23 12 06 35

LØPENDE AKUTTVEDTAK

Akuttvedtak 4-6, 2.ledd fra 14.01.2010.

INNHOLDSFORTEGNELSE:

DOKUMENTER DET HENVISES TIL: .....

RELEVANTE VEDTAK .....

BAKGRUNN 3

DE PRIVATE PARTERS VURDERING AV SAKEN .....

FAKTUM I SAKEN .....

BARNEVERNTJENESTENS VURDERING 9

TILTAKSPLAN .....

FORSLAG TIL VEDTAK..... 13

S. 3 = 13

	MOR	FAR
Foreldreansvar:	JA	NEI
Daglig omsorg:	JA	NEI

Aktuell situasjon:

Frøydis og Stauda ble 13.januar 2010 akutt plassert i beredskapshjem etter å ha oppholdt seg hos sin far siden mai 2009. Far har alvorlige psykiske lidelser og har verken daglig omsorg eller foreldreansvar.

Bakgrunnen for akutt plasseringen i beredskapshjem var risiko for at dersom barna ble plassert hos mor ville de innen kort tid dra tilbake til far.

Søsknene Frøydis og Stauda har oppholdt seg hos sin far siden mai 2009. Dette på tross av rettslige kjennelser i både lagmannsrett og tingrett om at mor alene skal ha foreldreansvaret og den daglige omsorgen for deres 7 umyndige barn. Fylkesnemnda i Rogaland har besluttet at mor får beholde omsorgen for barna under forutsetning av at far ikke har annen kontakt med barna enn samvær.

Mor har forsøkt å få hjelp fra politiet til å få brakt barna hjem, men har blitt henvist til barneverntjenesten. Barneverntjenesten hentet barna tilbake til mor i mars 2009. Mor og barna bodde deretter på krisesenteret i 14 dager. Få dager etter at de flyttet hjem igjen reiste Frøydis og Stauda til far. Barneverntjenesten har siden forsøkt å løse situasjonen gjennom samarbeid med politiet og dialog med far. Dette har ikke ført frem. I den perioden jentene har bodd hos far har de ikke gått på skole. Stauda har ikke sett sin mor eller sine yngre søsken i den tiden hun har bodd hos far. Hun har hatt noen få samtaler med mor på telefon. Frøydis har flere ganger vært på besøk hos mor og ved et par anledninger overnattet. Men hun har ikke vært hos sin mor og søsken siden august -09.

Fredag den 08.01.2010 hadde barneverntjenesten i Haugesund og barneverntjenesten i Vindafjord møte med fylkesmannen i Rogaland vedrørende håndtering av denne saken. Rådet fra fylkesmannen var at barna må hentes hos far umiddelbart. Onsdag den 13.01.2010 hentet barneverntjenesten Frøydis og Stauda fra far, med bistand fra politiet. Politiet, som kjenner far og familien godt, vurderte og besluttet å stille med 4 mann. Jentene gjorde ingen fysisk motstand, men ga muntlig uttrykk for at de ønsket å bo hos far. Far gjorde politiet og barneverntjenesten oppmerksom på at han tok lydopptak av samtalene og viste en mikrofon festet til genseren. Ovenfor jentene sa far at barneverntjenesten var kriminelle og var kommet for å kidnappe dem. Han sa at dette var en kriminell handling, som han skulle politianmelde. Far sa til barna at de ikke trengte å hilse på barneverntjenesten fordi de var kommet for å kidnappe dem. Han sa også at dette kom til å gå sterkt utover mor. Barneverntjenesten observerte at ytterdøren hadde montert flere beslag, som brukes til å barrikadere døren ved å sperre med to bjelker. Bjelkene lå synlig i trappeoppgangen. Det var også montert hengelåser. Jentene ble med barneverntjenesten til kontoret i Haugesund, hvor de hadde samtaler med saksbehandlere og en representant fra BUP. Jentene ble så plassert i samme beredskapshjem.

Stauda er begynt på skolen. Frøydis ønsker foreløpig ikke å gå på skolen. Det arbeides med å finne frem til et undervisningsopplegg som Frøydis kan samtykke til. Det har vært tett kontakt mellom jentene og mor gjennom ukentlige samvær og regelmessige telefonsamtaler.

Det er gjennomført ett familiemøte med mor, hennes advokat og 6 av de eldste barna. Hensikten med møte var å orientere barna samtidig om hvilke vedtak som er gjeldende og hvordan en må forholde seg til lovlig fattet vedtak. Barna ble også forklart hva som ligger til grunn for fars diagnoser. Dette fordi far har sagt til barna at diagnosene hans er en feiltagelse.

Det har vært gjennomført ett samvær med far. Samværet varte i to timer. Far ble av saksbehandler i forkant av samværet oppfordret til å snakke med jentene om mest mulig positive ting og ikke ha så mye fokus på saken med negative uttalelser og beskyldninger. Forklarte far at det ville være best for jentene for at samværet skulle bli så positivt som mulig. Far svarte at ingen kunne styre hva han snakket med sine barn om, men at han ikke forventet mer av saksbehandler som åpenbart er en person med hønsehjerne og dårlig vett og forstand. Da jentene kom stilte far seg opp og rettet armene mot dem mens han la hodet på skrå og gråt. Stauda gikk bort til far og gav ham en klem. Frøydís gikk også bort til far etter at han hadde winket henne til seg. Far stod og holdt rundt jentene et par minutter mens han gråt.

Under samværet fortalte far jentene hvor vondt han hadde det, at det ikke var sikkert at han ville klare å beholde, huset, gården eller dyrene fordi barneverntjenesten vil prøve å frarøve han dette. Far formidlet at barneverntjenesten driver med økonomisk trakassering ovenfor han. Han formidlet videre til jentene at barneverntjenesten driver med trakassering, diskriminering, trusler og tortur og det er ikke sikkert at han vil komme til å overleve. Han formidlet også til jentene at barneverntjenesten gjør kriminelle ugjerninger som kan betegnes som uhyre forbrytelser imot menneskeheten. Videre formidlet far at jentene holdes ulovlig mot sin vilje borte fra far, hjemsted, skole, slekt, venner, sin identitet, integritet, trygghet, trivsel osv. Far gråt flere ganger og bad jentene se hvordan han såg ut og mente at de måtte kunne se hva barneverntjenesten hadde gjort med ham. Videre fremholdt han at barneverntjenesten ødelegger tusenvis av familier hvert år, mange tusen i år og neste år blir det flere tusen barn og familier som må lide. Ingen klarer å stanse dette maktmisbruket og han hevdet at det er hundrevis av advokater som river seg i håret hver dag i fortvilelse over hvordan barneverntjenesten ødelegger familier og hvilken maktmisbruk som foregår. Far såg på jentene flere ganger mens han holdt hånden sin på hjertet og sa at de og han vet inni hjertet sitt hva som er rett og hva som må gjøres, han gjentok at det må de aldri glemme eller gi slipp på uansett hva andre sier. Han kom tilbake til dette flere ganger i løpet av samværet.

Stauda fortalte til far at under familiemøtet som ble avholdt dagen i forkant for samværet formidlet barneverntjenesten at far var syk, at dette var noe dr. Tungesvik også bekreftet. Far svarer Stauda at dette ikke stemmer, at dr. Tungesvik har fremlagt dokumentasjon for det motsatte, at far er frisk. Far sa videre til Stauda at hun selv kan snakke med dr. Tungesvik og få høre fra han at det barneverntjenesten sier er feil.

Stauda formidlet og til far at hun ikke lengre ønsker å gå på skolen, at hun vil tilbake til den skolen hun hadde hos han. Far sa til Stauda at dette er noe hun selv kan bestemme og at hun aldri må gi seg på det. Han såg rett inn i ansiktet til Stauda når han svarte at ingen skal få ta fra dem hjemmeskolen deres.

Etter en oppfordring fra saksbehandler om å snakke om positive ting, snakket far, Frøydís og Stauda en kort stund om dyrene på gården, om musefeller og andre ting på gården. Da Stauda begynte å fortelle om et TV-program hun hadde sett om tigre som stod i fare for å bli utryddet, avbrøt far henne og begynte å snakke om tigre som han kjente til. Stauda avbrøt ikke far og gjorde ikke forsøk på å fullføre historien sin.

Far fortalte jentene at han hadde truffet mor dagen i forveien, etter familiemøte. Han sa det var trist å se mor, hun var tynn og bleik og han hadde aldri sett henne så trist. Han gjentok flere ganger hvor trist det var å se mor i en slik forfatning. Han sa videre at Alfredo (10 år) hadde lyst opp som en sol, stor sol da han såg far. Solborg (2 år) hadde vært mer reservert synes han, dette mente han hadde sin årsak i at Balder forsøkte å hindre far i å løfte opp Solborg. Det viste seg at far hadde kjørt Idun (22 år) til familiemøte og han ventet i bilen utenfor kontoret. Saksbehandler noterte seg at far hadde svært detaljerte opplysninger om hva som var sagt på familiemøte og han gjengav detaljerte og ordrette uttalelser fra enkeltpersoner som deltok på møte.

Da samværet var over og jentene gikk, var det ingen av dem som tok initiativ til å gi far klem. Far stod midt på gulvet med hodet på skakke og såg på jentene. Da jentene var gått fortsatte far med å skjelle ut barneverntjenesten og saksbehandler i samme grove ordlag som tidligere. Far bekreftet at han hadde båndopptaker på seg og at han hadde tatt opp alt som var sagt. Far sa at når barna kunne beskrives som intelligente og oppegående var det bevis på at han var en god far som hadde gjort dem til slike flotte mennesker. Saksbehandler svarte at mor også hadde vært delaktig i omsorgen for barna og dermed også bidratt til at de er blitt flotte barn. Far svarte at selv mor var enig med ham i at det er han som i stor grad har tatt seg av oppdragelse og skolering av barna og at mor slett ikke må få mer kreditt enn hun fortjener.

Historikk:

Høsten 2008 flyttet mor og barna til Haugesund. Barneverntjenesten i Haugesund mottok bekymringsmelding fra barneverntjenesten i Vindafjord, i september 2008.

I psykiatrisk rapport utarbeidet i forbindelse med fylkesnemndssak, datert 07.09.2007, står det blant annet om far: *Barnas far har en sterkt avvikende personlighet preget av storhetsideer om seg selv, et ekstremt kontrollbehov, paranoiditet ovenfor andre og især "det offentlige" og liten evne til innlevelse i barnas (andres) tanker og følelser. Han evner også i liten grad å ta hensyn til barnas behov og sette egne behov til side.* Denne beskrivelsen av fars personlighet har i ettertid blitt bekreftet av mor, gjennom samtaler hun har hatt med barneverntjenesten i Haugesund. Det er også konkludert i rapporten med; *Barna oppdras med fysisk straff som sanksjonsmåte.* Mor har bekreftet at det har forekommet enkelttilfeller av voldsutøvelse fra far mot mor og ett av barna, gjennom samtaler hun har hatt med barneverntjenesten i Haugesund.

I opplysninger fra Vindafjord trygdekontor som ble innhentet i forbindelse med fylkesnemndssak, datert 20.06.2006, fremkommer det at far har diagnosene *betydelig personlighetsavvik og Schizofreni.*

Dr Hans Olav Tungesvik har i spesialisterklæring, datert 10.09.2009, konkludert det med at far har *personlegdomsforstyrning med paranoide trekk.*

Den 21.08.2008 ble det fattet avgjørelse i Haugaland tingrett. Denne fastslo at det inntil det foreligger rettskraftig avgjørelse i saken skal mor ha foreldreansvaret alene for alle de 8 umyndige barna. Det ble også avgjort at far har, inntil det foreligger rettskraftig avgjørelse, rett til samvær med 6 av barna deriblant Frøydis en gang hver sjetten uke inntil tre timer hver gang under kontinuerlig tilsyn av barneverntjenesten. Det står videre i ordskurden at tilsyn er en forutsetning for at samvær kan skje og tilsynsfører kan avbryte samværet om det vurderes å være uheldig for barna at samværet gjennomføres i sin helhet. Far har aldri tatt initiativ til å starte opp samvær. Det har derfor aldri blitt gjennomført noen samvær.

Avgjørelsen i tingretten ble truffet uten at barna ble hørt og Gulating lagmannsrett opphevet avgjørelsen i avgjørelse av 15.10.2008.

Den 17.12.2008 avsa Haugaland tingrett ny ordsakur, med samme avgjørelse som 21.08.2008. Dommerne hadde da på forhånd hatt samtale med barna som har rett til å uttale seg.

Den 08.05.2009 avsa Haugaland tingrett dom i hovedsaken. Denne ble anket av far. Anken ble i lagmannsretten avvist, men saken ble gjenåpnet av Høyesterett 11. november 2009, på bakgrunn av saksbehandlingsfeil i lagmannsretten.

Tingrettens dom av 08.05.2009 hadde følgende slutning:

- 1) Deres 7 umyndige barn (samt 1 som har fylt 18) skal bo fast hos mor.
- 2) Mor skal alene ha foreldreansvaret for deres 7 umyndige barn (samt 1 som har fylt 18).
- 3) Deres 7 umyndige barn skal ha samvær med far hver tredje lørdag fra kl 10 til 16.
- 4) Det skal være tilsyn under de 20 første samværene. Familie- og likestillingsdepartementet blir pålagt å oppnevne tilsynsfører.
- 5) Hver av partene skal dekke egne saksomkostninger.

Den 6. november 2009 fremmet far begjæring om ny midlertidig avgjørelse i tingretten. I begjæringen nedla far påstand om blant annet at han skulle ha det daglige omsorgsansvaret for deres 7 umyndige barn, at han alene skulle ha foreldreansvaret for disse barna, samt at mor skulle få samvær fastsatt etter rettens skjønn.

Den 04.12.2009 avsa Haugaland tingrett kjennelse i saken. Slutningen var som følger: 1) Saken avvises. 2) Far dømmes til å betale det offentliges saksomkostninger. Begrunnelsen for dette var at Høyesterett den 11.11.2009 hadde truffet avgjørelse i saken og at saken deretter ble oversendt lagmannsretten. En ny avgjørelse i tingretten ville dermed ikke være rettskraftig.

Far fremmet den 9. desember 2009 begjæring om midlertidig avgjørelse i lagmannsretten. I begjæringen nedla far samme påstand som i begjæringen til lagmannsretten den 6. november 2009.

Den 22.12.2009 avsa Gulating lagmannsrett beslutning og kjennelse i saken. Slutningen var som følger: 1) Anken nektes fremmet. 2) Begjæring om midlertidig avgjørelse etter barneloven § 60 tas ikke til følge. 3) Far betaler saksomkostningene. I lagmannsrettens vurderinger/begrunnelse skriver de blant annet at lagmannsretten ikke finner noe av det som anføres i saken eller senere prosesskriv som tilsier en endret vurdering av spørsmålet og daglig omsorg og samvær. Lagmannsretten skriver også at de for sin del ikke finner det avgjørende for saken hvorvidt fars schizofrenidiagnose fremdeles kan opprettholdes. Lagmannsretten skriver også "Det synes utvilsomt at Rune Leander Hansen sine personlige egenskaper og framferd, (..), tilsier at det ikke er til barnas beste å bo hos ham". Det skrives i tillegg: "Lagmannsretten finner videre ikke at det er forhold som tilsier at samværet med far skal utvides, snarere tvert i mot".

Den 15.01.2009 ble far dømt for 5 tilfeller av overtredelser av straffeloven, av Haugaland tingrett. Han ble dømt til fengsel i 8 måneder samt til å betale kr 50.000,- i oppreisning til mor. Far satt varetektsfengslet fra oktober 2008 til mars 2009. Far anket saken.

Blant de 5 tiltalepunktene, som far ble dømt for, anså retten to av postene som klart mest alvorlige:

- 1) I oktober 2008 fikk far mor til å skrive under på prosesskriv til retten i fars favør i deres pågående barnefordelingssak, idet han i dagene forut for dette hadde truet med å drepe henne hvis hun ikke gjorde som han sa.

- 2) Far hadde ved flere anledninger i perioden 27.09.08 til 17.10.08 truet med å drepe mor dersom hun ikke gjorde som han sa. Utsagnet var etter omstendighetene egnet til å fremkalle alvorlig frykt.

Far ble løslatt fra varetsktsfengslingen i mars 2009. I perioden 15.03.2009 og frem til 19.03.2009 oppholdt søsknene Frøydis og Stauda seg hos far. Uten samtykke fra mor og uten at mor visste at de reiste til far før utpå ettermiddagen den 15. mars. Barna skulle vært på skolen f.o.m. tirsdag 17. mars, men var ikke på skolen i løpet av de 4 dagene de var hos far. Politiet og barneverntjenesten ble varslet av mor om situasjonen den 15. mars. Barna kom til rette ved at far hadde barna med seg i bilen når han kom til politistasjonen i Vindafjord, for å få tilbake en PC som tidligere var blitt beslaglagt av politiet. Politiet så barna i bilen og sikret barna og varslet barneverntjenesten.

På råd fra barneverntjenesten flyttet mor med alle 8 barna på krisesenteret i Stord den 19. mars. Barneverntjenesten anbefalte dette med bakgrunn i fars tidligere trusler og fordi mor bor isolert til. Barneverntjenesten hjalp mor med å få plassen på krisesenteret og kjørte de dit. Mor og barna oppholdt seg på krisesenteret i 14 dager. Barneverntjenesten anbefalte mor å flytte til en annen del av landet, slik at hun lettere kunne skjerme seg selv og barna fra far.

Frøydis har ikke vært på skolen siden hun reiste til far i mars 2009. Barneverntjenesten har ved flere anledninger hatt samtaler med Frøydis om dette og forsøkt å motivere henne til å gå på skolen. Frøydis har uttalt til barneverntjenesten at grunnen til at hun ikke har gått på skolen er at hun ikke vil gå på vanlig skole men ønsker hjemmeundervisning. Samt at hun er gammel nok til selv å bestemme om hun vil gå på skolen. Dette på tross av at hun kjenner til skoleplikten og at hun i skoleåret 08/09 har gått i 9. klasse, selv om hun etter alderen skulle vært i 10. klasse.

Søsknene Frøydis og Stauda har oppholdt seg hos far siden: Stauda 9. mai, Frøydis 16. mai 2009. Ingen av barna har sagt noe til mor om at de skulle til far før de reiste. Stauda hadde sagt at hun skulle på dyrebutikken og hadde med seg hunden deres. Frøydis hadde tatt med seg marsvinene til familien når hun reiste. Barna har oppholdt seg hos far siden og de har ikke vært på skolen etter at de reiste. I følge mor har Frøydis har vært hjemme hos mor ca 8 ganger og har vet et par anledninger også overnattet en natt. Mor og Frøydis har etter vår kjennskap ikke snakket sammen om situasjonen når hun har vært hos mor. Stauda har ikke sett sin mor eller sine søsken i den tiden hun har oppholdt seg hos far.

Den 15.05.2009 kontaktet mor politiet vedrørende Staudas forsvinning. Politiet hadde da henvist mor til barneverntjenesten, som rette instans til å se på denne saken. Mor kontaktet så barneverntjenesten og fortalte om at Stauda var borte. Allerede den 14. mai hadde skolen forsøkt å få kontakt med saksbehandler i barneverntjenesten for å orienter om saken. Den 18. mai var barneverntjenesten i kontakt med skolen, som fortalte om situasjonen med at barna hadde reist til far og om at læreren hadde truffet mor. Læreren hadde da sett at mor var svært forslått og hadde blåmerker i ansiktet. Skolen var bekymret fordi de ikke syntes at skadene stemte med mors forklaring om at hun hadde ramlet på sykkel. Barneverntjenesten reiste på hjemmebesøk til mor samme dag. Barneverntjenesten observerte da at mor hadde flere tydelige, rødlige hevelser i ansiktet. Det var på topp av begge kinnbena, som strakk seg fra ca tinningen til øynene, samt på haken. Hun hadde også ett lite sår på nesen mellom øynene og ett på haken. Mor har forklart til barneverntjenesten at hun har skadet seg når hun ramlet på sykkel, ca en ukes tid før Stauda forsvant til far.

Den 25.09.2009 sendte barneverntjenesten brev med anmodning om politibistand til politiet. På bakgrunn av anmodningen ble det avholdt et planleggingsmøte mellom politiet og barneverntjenesten den 14.10.2009

Den 13.10.2009 hadde barneverntjenesten møte med mor og hennes advokat vedrørende situasjonen. Mor fortalte da at Frøydis har begynt å arbeide litt i helgene på en kafé i Etne og at hun er hjemme hos mor av og til. Mor forklarte at hun ikke stoler på Frøydis og hennes intensjoner for besøkene. Mor fortalte at hun ikke stoler nok på Frøydis til å la henne være alene sammen med de yngre søsknene, når hun er hjemme. Mor forklarte at hun er redd for at Frøydis vil overtale/manipulere søsknene til å bli med til far, for så å ta de med seg når hun reiser tilbake til far eller gjøre andre avtaler slik at de ender opp hos far. Mor har også fortalt at hun ikke prater med Frøydis om situasjonen når hun er hjemme hos mor. Mor ønsker ikke å gå inn i en krangel/diskusjon med Frøydis, men heller fokusere på å ha det godt sammen som en familie mens hun er der.

Mor fortalte i møtet blant annet om at hun har pratet med Stauda noen få ganger på telefon (ca 4-5 ganger). Mor fortalte at hun ikke stoler på at Stauda da er alene. Stauda har bekreftet for mor et par av gangene at far har stått ved siden av under samtalen. Mor fortalte at hun tror far alltid står ved siden av, for ellers ville hun ikke fått lov til å ringe til mor. Mor antar at samtalene blir tatt opp på bånd og at far har instruert Stauda i forkant av samtalen om hva som skal oppnås med samtalen. Stauda har bedt om å få prate med en av sine yngre søsken på 10 år. Mor har da sagt til Stauda at hun kan få prate så mye hun vil med ham når hun kommer hjem igjen, og dermed ikke tillatt at de prater sammen på telefon. Mor fortalte at hun gjør dette fordi hun vet/frykter at Stauda skal overtale broren til å møte dem et sted og bli med til far, og/eller at far da får telefonen og prater med gutten selv og gjør en slik avtale.

Den 30.10.2009 opprettet politiet i Vindafjord telefonkontakt med far, for å komme i dialog og finne en fredelig løsning på situasjonen. Far og politiet avtalte da at de skulle prates nærmere på mandag. Tirsdag den 3. november fikk barneverntjenesten beskjed fra politiet om de har en avtale med far om at far skal levere barna til politiet på Vindafjord lensmannskontor på torsdag den 5. november kl 13:00. Politiet ønsket at barneverntjenesten skulle være til stede, for å ta hånd om barna.

Den 05.11.2009 ankom barneverntjenesten Vindafjord og Ølen lensmannskontor kl 13:10. Verken far eller jentene kom til lensmannskontoret, som avtalt med far. Politiet forsøkte å ringe far, men fikk ikke kontakt med ham. De fikk kontakt med en av jentene på hustelefonen til far. Politiet tror det var Frøydis, men hun presenterte seg ikke. Hun hadde sagt hun ikke visste hvor far var, men at han antakelig var ute og gikk tur med hundene. Barneverntjenesten foreslo å reise ut og hente barna, men politiet vurderte at det var alt for risikabelt. Politiet sa at de ikke var trygge på hva slags situasjon som da vil kunne oppstå. Politiet vurderte at far kunne da lage en gisselsituasjon og/eller utgjøre en fare for liv og helse for barna og/eller politi og barneverntjenesten. Politiet var så usikre på hva som kunne bli situasjonen at de anså det som potensielt farlig å gå inn for å hente ut barna. På spørsmål om politiet visste om far hadde noe våpen svarte de at han i utgangspunktet ikke har våpen, men det kunne de ikke være sikre på. Politiet vurderte at det var en mulighet for at far kan ha skaffet til veie våpen. Politiet uttrykte også bekymring for at Frøydis skal slå seg vrang i en situasjon hvor de skal hentes ut og politiet sa at de ikke ønsket å bruke makt for å hente ut en 15/16-åring som slo seg vrang. Barneverntjenesten fortalte at vår vurdering, ut i fra kjennskapet til barna, er at ingen av barna vil komme til å slå seg vrang. Barneverntjenesten vurderer at barna vil som sist, være mulige å prate med og at de vil bli med uten særlig protester fra dem. Politiet skulle fortsette å forsøke å opprettholde dialogen med far og orientere barneverntjenesten om videre situasjon.

Den 14.12.2009 møtte barneverntjenesten til avtalt møte på Vindafjord og Ølen lensmannskontor kl 10. Lensmannen holdt møtet, som skulle være et forsøk på å komme i dialog med far slik at barna skulle få komme tilbake til mor på en fredelig måte. Far stilte til møtet sammen med dr. Hans Olav Tungesvik. Etter barneverntjenestens vurdering virket far særdeles sliten og utmattet. Noe far selv bekreftet i møtet at han var, fordi saken mot retten og barneverntjenesten krevde all hans tid og oppmerksomhet. Det ble gjort gjentatte forsøk på å få far til å si noe om hvordan han tenker en fredelig løsning på situasjonen er. Far var klar på at han ikke på noe måte ville godta rettens avgjørelser som var annerledes enn hans ønske om å ha foreldreansvar og daglig omsorg alene for alle barna. Han sa at han ikke ville godta at barna skulle bringes til mor. Fars forslag til løsning, frem til saken var endelig behandlet i rettssystemet, var at de øvrige 5 barna som var hos mor skulle komme til ham 3 døgn hver 14. dag og at Frøydis og Stauda kunne være hos mor 3 døgn hver 14. dag.

Den 15.12.2009 ringte saksbehandler til far for å høre hva han tenkte om barnas samvær med mor i julen. Fars eneste fokus under denne samtalen var hvor ille han syntes det var for de øvrige 5 barna, som er hos mor, som ikke får oppleve julen hjemme hos han. Far hadde ingen planer eller intensjoner om at Frøydis og Stauda skulle hjem til mor i løpet av julehøytiden.

BARNEVERNTJENESTENS VURDERING

Barneverntjenesten har vurdert barnas livssituasjon i forhold til indikasjonene i lov om barneverntjenester § 4-12. I den foreliggende saken har en funnet at det foreligger forhold som beskrevet i § 4-12, bokstav d. Barneverntjenesten vurderer med bakgrunn i kjennskap til familien og opplysninger som foreligger i saken at det er overveiende sannsynlig at barnas helse eller utvikling kan bli alvorlig skadd fordi mor er ute av stand til å ta tilstrekkelig ansvar for dem. Barneverntjenesten har undersøkt og vurdert barnas omsorgssituasjon i forhold til eventuelle hjelpetiltak etter lov om barneverntjeneste § 4-4.

Far har over år vist at han ikke respekterer lovlig fattede vedtak eller avtaler som ikke er i overensstemmelse med det han selv ønsker. Fars psykiske helsetilstand samt hans påstander og handlinger tilsier at det ikke er grunn til å tro at han vil akseptere at barna bor hos mor. Barneverntjenesten vurderer at hans psykiske problemer er av meget alvorlig karakter som påvirker hans funksjonsdyktighet i de fleste sosiale roller. Han har truet med å ta livet av mor fordi hun ikke vil innrette seg etter hans ønsker. Dette har han vært fengslet for. Å bruke vold og trusler om vold er en måte å ta kontroll over andre mennesker på. Vold handler om dårlig emosjonsregulering, psykiske lidelser og et svingende følelsesliv. Barn som er vitne til vold er ekstra risikoutsatte for å utvikle psykiske lidelser.

Far vurderes å ha en forvrengt virkelighetsoppfatning som han stadig formidler til barna. Far har vanskelig for å skille mellom egne behov og barnas behov. Han oppfatter barna ut i fra egne behov. Når far formidler sin oppfatning av virkeligheten til barna fører det til at barna gjør hans virkelighet til sin. Barneverntjenesten vurderer også at det er stor risiko for at barna trekkes inn i fars paranoide verden. Barna får en rolle i hans forvrengte oppfatning av virkeligheten. Barn har stor lojalitet og tiltro til sine foreldre. Barneverntjenesten vurderer at Frøydis og Stauda i stor grad tror på det far formidler og er allerede preget av hans virkelighetsoppfatning og mistillit til samfunnet generelt og spesielt offentlige instanser som skole, helsevesen, barnevern, politi og rettssystem.

Barneverntjenesten vurderer derfor at mor ikke vil være i stand til å beskytte barna fra far eller hindre dem i å dra til far. Det vurderes å være høy risiko for at barna om kort tid vil være tilbake hos far. Far vil aldri gi opp kampen om å få barna hjem til seg. Han ønsker at mor og alle barna skal bo hos ham. Han fastholder at familiens hjem er hos ham og ingen andre steder i verden.

Den eneste løsningen for disse jentene er at barneverntjenesten må gripe inn ovenfor mor selv om hun har god nok omsorgskompetanse i forhold til barna. Barneverntjenesten vurderer at mor er ute av stand til å beskytte jentene fra fars manipulering samt hindre dem i å dra til far. Ut fra den erfaring og kjennskap barneverntjenesten har til far vurderes det at far ikke vil kunne forholde seg til verken lovlige fattede vedtak eller veiledning i forhold til barnas beste.

Barneverntjenesten finner ikke grunnlag for å tro at de problemene som avdekkes i saken vil ha en midlertidig karakter og vurderer det som overveiende sannsynlig at barnas helse eller utvikling kan bli alvorlig skadet fordi mor er ute av stand til å beskytte dem fra skadelig påvirkning og manipulering fra far.

Det antas at far har utsatt Frøydis og Stauda for langvarig og skadelig indoktrinering i samsvar med fars paranoiditet og mistillit til samfunnet og enkeltpersoner. Barneverntjenesten vurderer at denne indoktrineringen kan ha skadet jentenes psykiske helse i et så grovt omfang at de har behov for intensiv og langvarig profesjonell psykiatrisk hjelp.

Barneverntjenesten vurderer at den beste måten å sikre jentene både fysisk og psykisk på, er å plassere dem under barneverntjenestens omsorg. Frøydis og Stauda trenger å bli ivaretatt av trygge, stabile og forutsigbare voksne som kan ivareta deres behov på en slik måte at de kommer inn i en våg positiv utvikling. Barneverntjenesten vurderer at det er best for Frøydis og Stauda at de plasseres i samme fosterhjem.

SAMVÆR

Barneverntjenesten vil utarbeide egen begjæring i forhold til fastsettelse av samvær mellom mor, Frøydis og Stauda Sofie.

Ettersom far ikke har del i foreldreansvar vil Barneverntjenesten utarbeide egen begjæring og be om at Fylkesnemnda fastsetter samvær mellom far, Frøydis og Stauda Sofie.

FORELØPIG OMSORGSPLAN

Barnets navn	Stauda Sofie Hansen
Adresse:	Erland, 5567 Skjoldastraumen
Mors navn:	Trude Monica Hansen
Adresse:	Skoglandsvegen 108, 5514 Haugesund
Telefon:	95734651
Fars navn:	Rune Leander Hansen
Adresse:	Tindelandsvegen 108, 5568 Vikebygd
Telefon:	53767687/ 91729920
Plasseringssted:	
Adresse:	
Telefon:	

Situasjonsbeskrivelse:

Stauda har siden mai 2009 og frem til januar 2010 oppholdt seg hos sin far i Vikebygd. Dette til tross for at mor er tilkjent den daglige omsorgen og foreldreansvaret alene. I denne tiden gikk ikke Stauda på skolen. Hun har ikke sett sin mor eller yngre søsken i den tiden hun har oppholdt seg hos far. Det ble gjort forsøk på å få til et treff i forbindelse med jul, men far motsatte seg det. Far er alvorlig psykisk syk med bl.a. personlighetsforstyrrelse med paranoide trekk.

Stauda ble i januar akutt plassert i beredskapshjem sammen med sin søster Frøydis. Etter at Stauda flyttet inn i beredskapshjemmet har hun hatt tett kontakt med mor og søsken gjennom samvær og telefon.

Varighet/forutsetninger for tilbakeføring:

Barneverntjenesten vurderer at dersom Stauda skal kunne flytte tilbake til sin mor må barneverntjenesten og mor være trygge på og enige om at mor kan beskytte Stauda for skadelig påvirkning fra far samt at det ikke er risiko for at hun vil dra til far.

Plasseringssted/Bosted:

Barneverntjenesten vurderer at Stauda må plasseres i ett godkjent forsterket fosterhjem. Det vil bli nødvendig å skape trygge og forutsigbare rammer for henne både med tanke på hennes egenutvikling samt beskyttelse for uheldig påvirkning fra far.

Forhold til egen familie/mål for samvær:

Samvær med mor:

Barneverntjenesten vurderer at det beste for Stauda er ukentlige dags samvær med mor. Det vurderes som viktig for jentene sin utvikling at de får opprettholde en trygg og god relasjon til sin mor.

Barneverntjenesten vurderer det som nødvendig å ha tilsyn under samværene med mor for å hindre at jentene drar til far eller at han oppsøker dem hos mor.

Samvær med far:

Barneverntjenesten vurderer at det beste for Stauda er at hun har samvær med far to timer to ganger i året med tilsyn. Barneverntjenesten vurderer at samvær med far vil virke forstyrrende inn på hennes utvikling i forhold til bevisstgjøring av egne behov, ønsker og følelser. Det vil videre virke forstyrrende inn på behovet for å utvikle en realistisk og nyansert virkelighetsoppfatning.

Barneverntjenesten vurderer det som nødvendig med tilsyn under samværene med far for å hindre at far tar barna med seg til sitt bosted. Samt at samværene kan avbrytes dersom far ikke følger oppfordring om å la være å manipulere Stauda og påvirke henne med sin forvrengte virkelighetsoppfatning.

Særlige behov:

Det vurderes at Stauda vil være i behov av terapeutisk behandling i forhold til sterk lojalitet og skyldfølelse overfor far samt behov for å utvikle selvstendighet i forhold til egne behov, tanker og følelser.

5.13=13

FORSLAG TIL VEDTAK

Haugesund barneverntjeneste foreslår følgende vedtak for Frøydis Hansen f: 25.12.93 og Stauda Sofie Hansen f. 24.05.97:

- 1. Haugesund barneverntjeneste overtar omsorgen for Frøydis og Stauda Sofie Hansen.**
- 2. Frøydis og Stauda Sofie plasseres i forsterket fosterhjem.**

Haugesund 22.02.2010

Liv Kjersti Kvalevaag
Barnevernleder

Anne Sternhoff
Seksjonsleder tiltak barn